

Pandemický zákon a sluhové zla. Moc a nečekaný přísun financí z covid „podvodu“ zatemnila politikum mysl

- CZ24 News | 26. února 2021

ČESKO: Politici se zbláznili. Moc a nečekaný přísun financí z covid „podvodu“ jim zatemnila mysl. Podvod píše v „“. Nový a v laboratoři vyvinutý virus je zde. Jen ne tak agresivní, aby lidé umírali na ulicích po tisících vedle mrazáků, jak nám předkládali mnozí erudovaní šířitelé poplašných zpráv.

Současná vláda je proti sociální= proti lidem. Ne pro lidi, co ji zvolili. Lid dal vládě důvěru. Aby spravovala jejich věci a byla za jejich věci zodpovědná. To je důvod, proč byl politikům a vládě dán hlas. Ne aby jej rouškou a hrozbou sankcí totálně zcestných a devastujících sankcí umlčovala.

Lidem již dochází, co si zvolili. Všele tohoto státu, jsou jen sluhové zla a násilí. Sluhové Bruselu a Makrely. Místo toho, aby se postavili za ty, co jim dali svůj hlas, tento jejich hlas zneužili ve prospěch

někoho jiného. Proto ty náhubky. Řídí se heslem: „Dali jste nám hlas, tak nyní držte hubu a krok.“ A sankce jsou dnes naší odměnou. Svoboda již byla. Podle nich. A těch, co ty naše a z našich daní placené loutky ovládají.

To je naše odměna. Náhubek a pokuta. To, co se dnes děje - a co již našťěstí pomalu končí - je hezký příklad nacismu a komunismu. Cenzura a rouška. Drž hubu. Jak ne, pak po ní dostaneš. Už ne pěstí. Jen život devastující sankcí.

Dnes se nezavírá do vězení, kde se lidé za to, že používali vlastního selského rozumu, umlátí k smrti. A když ne, tak zastřelili anebo oběsili. Dnes se těmto praktikám vlády vyhýbají. I tak jsou jejich praktiky likvidační. S logikou nic nemající společného. Tedy logikou obecnou. Logika vládě kývající politiků je jiná. Dnes již zjevně zákeřná pro lid. Zjistná pro politiky, vládu a ty, kterým politici a dnes již deviantní vláda slouží.

Tomu, co se skrývá za novým pandemickým zákonem je jiný projev brutality. Rovněž vedoucí k likvidaci. Zabavování majetku a jeho převodu těm, co na nás sankce uvalují. Ve smyslu, chudí a malí podnikatelé/střední vrstva chudnou a bohatí bohatnou.

Za vším, jak se říká, hledej peníze. Sleduj tok peněz. A dnes již víme, kam teče. Vládě a jejím slouhům do kapes. A pokud ne, pak jsou zde jiné páky. Kompromitující důkazy o jejich zkaženosti. A to nikdo nechce, aby se o jeho hanbě vědělo. Za mlčení pak souhlasí se vším. I utracením národa. Devastací lidu, kterému dali veřejně slib. Klidně nechají národ ubít. Utrápit. Vytunelovat a vykrváčet. Udusit. Hlavně, že si sami zachrání svoji sedinku.

Svobodně jsme dali hlas. Vždy jsme byli a jsme svobodní a svobodně se rozhodující. My sami rozhodujeme, koho a kdy poslouchat. A to hlavně v případě, když zjistíme, že $1+1=666=lež$. Proto likvidační sankce v navrhovaném pandemickém zákoně. Aby lidé mlčeli. Měli náhubek. Ze strachu ohnuli před sankcí hřbet a poslouchali.

Strachu využívali všichni tyraní minulosti. Hitler, Stalin, Mao... A dnes?

Naše vláda.

Strach je v rukou tyranů a diktátorů nástroj k uplatnění moci.

V okamžiku, když se přestaneme bát, prohrají. Když se nebudeme bát - jako jeden celek, pak ten celek nemohou vyvraždit. To už by bylo vidět, co je jejich cílem. Ale likvidace po jednom a příkladně pro všechny, to je jiná. To fungovalo a funguje i dnes. A je jedno, zda se jedná o církev (jakoukoliv) anebo politickou elitu.

Vždy se vraždilo, upalovalo a kamenovalo. Trhala se těla a podřezávaly krky na náměstích.

Vše veřejně. Aby se ti, co se přišli v minulosti podívat (a to i z donucení) anebo ti, co se dnes o všem dozvědí z médií, báli. Ve strachu byli zalezlí doma. V bezmoci a panice, že nic nemůžou a nezmůžou. Že je systém převálcuje a zničí. Jak je samotné, tak jejich blízké přátele a příbuzné.

Jenže, a o tom už jsem psal ve svých mnohých člancích. Mílí se. Je zde změna. Ohromná Síla. Ta je v nás a v těch, co nám zde přišli pomoci. A pokud si někdo myslí, že to ti šílenci dělají v jejich vlastní prospěch, tak má pravdu. Ale to je jen jedna její část. Ta druhá je, že to vše dělají pro nás. A budou to dělat jen tak dlouho, dokud jim vše dovolíme pro naší vlastní nejednotnost. Pro naše vlastní „pohodlí“ - spaní. Prozatím to tak vždy bylo.

Upálení, umučení a ubiti byli ti, co nesli informaci o podvodu těch, co vodu kázali a víno pili. Stejně

jako dnes. V dnešní změně systému je můžeme označit za probuzené. Jiní, probírající se ze sna, v obavě o svůj život a život své rodiny, tyranii byt z donucení přihlíželi, aniž by se ze strachu o život ozvali. I přesto, že jejich názory byly stejné, ne-li totožné a chápali, že je něco špatně. Jiní, a těch byla většina, bylo spících. Ti klidně křivě přísahali a házeli na odsouzené kameny, aniž by si uvědomili, že křivě přísahají proti sobě a kameny hází na sebe.

Jak kdysi dávno říkal jeden moudrý muž: „Kdož jsi bez viny, hod' první kamenem.“ A všichni, co měli v ruce kámen, jej upustili. Otočili se a odešli. Zpět domů. Bez pomsty a s nově nabytou moudrostí v srdci.

Vše je cyklus. I vesmír pulzuje v cyklech. Něco jednou začne a jednou skončí. Vlády jsou a padají. V okamžiku jejich pádu je chaos. A nikdo z těch co vládnu, si nechce nechat z rukou vzít moc. Jenže oni vědí, že jejich cesta je u konce. Kapitulace je blízko. Tma je na ústupu. Světlo ji začíná prozařovat. Mnozí si z této informace dělají srandu. Jenže, jak se říká: „Všeho do času.“ A čas starého se krátí. Nový čas již začal. Nyní žijí společně. Překrývají se.

My toto překrývající se období vnímáme jako bezmoc a zmar. Naše systémem zmanipulované ego nám říká: „Dej si pozor! Můžeš přijít o vše, co jsi vydělal, máš a mohl bys mít.“ A to vč. života. Jenže, a to nás ve škole nikdo neučil. Že stejně jako končí tento systém, končí i život hmotný. Náš život. Život, o který se naše ego tak strachuje, a tak moc jej brání, že klidně udáme svoji vlastní matku, abychom my sami přežili. A tak se opět vracím ke strachu.

Málo kdo z nás chápe staré moudro, že: „Před úsvitem, je největší tma.“ A tou tmou nyní procházíme. Každý sám za sebe a se svými egoistickými strachy a na povrch stále více vyplouvajícími emocemi. Zlosti, nenávisti, strachu, bezmoci, chamtivosti, chtivosti, lačnosti po moci, udávání etc... Hmotný život je jen cesta. Má počátek - zrození - a konec - smrt.

A Život mimo hmotu a čas?

Ten pokračuje i po smrti života hmotného. Proto je na každém z nás, pro jaký život se rozhodneme. Zda ten „Věčný“, jdoucí ruku v ruce s Bohem a v Bohu. Anebo ten pomíjející, jdoucí ruku v ruce s bohem a v bohu.

Ano. Máme v podstatě dva B(b)ohy. Trestajícího a odměňujícího.

Trestající trestá za neposlušnost a za poslušnost upustí kapesníček. Pokutami, vyhrožováním a jinými likvidačními tresty. A pokud se mu někdo vzepře, uplatní svoji odvěkou moc a právo na uplatnění trestu. Je to bůh, co mu jde jen o vlastní prospěch, zisk a uplatnění moci. Ne o prospěch co největšího počtu těch, co pro něj pracují. Dávají mu desátek (daně, úroky a jiné výpalné) za to, že je nechá v otroctví žít a na první pohled „prosperovat“. Odmění jen ty, co budou ty ostatní držet v područí a jhu strachu, bezmoci a strádání.

A ten odměňující?

Ten odměňující netrestá a odměňuje i za neposlušnost. A to i přesto, že je mu nadáváno a je proklínán za to, co se nám v životě stalo. Nechá nám svobodu toto vše proti Sobě dělat. Proto, že svoje stvoření miluje. Odpustí mu vše a nechá každého z nás pochopit, kým a čím jsme. Nechá nás pochopit Řád. Že pokud porušíme Řád = ublížíme někomu jinému, podvedeme, okrademe, obelžeme - zkrátka způsobíme jakýkoliv dluh někomu jinému = uděláme to sobě samotnému. A jen to, co uděláme, se nám vrací. Jako bumerang. A staří mistři, Jím seslaní na zem pro naše pochopení a probuzení, nám to stále opakují. Dokola. A to vše ve svobodě a trestáním sebe sama do doby, než na to přijdeme. A vrátíme se k Němu zpět, jako ztracený syn, o kterém zase ten moudrý muž před dvěma tisíci a dvaceti lety hovořil. Pak rozevře Svoji náruč a slzy radosti mu pokanou z očí. Marnotratný Syn/Dcera se vrátila. Už mají velká písmena. Pochopili, kým jsou. A jen díky těmto

obohacujícím zkušenostem, co k tomuto pochopení, moudrosti a pochopení Života vedly, se mohli v radosti vrátit zpět.

Takže...

Volba je na nás. Na nikom jiném. A to i přesto, že zase někomu v dobré víře odevzdáme svůj hlas.

A zde bych trochu odbočil. Pro pochopení, co děláme, když dáme někomu svůj hlas.

V pohádkách čert nabízí cokoli za to, aby získal kohokoliv duši. Úpis. Nejlépe podepsán vlastní krví a o půlnoci. Nejde mu o tělo. To jemu k ničemu. Z prachu vzešlo a v prach se obrátí. Jak jsem již napsal. Tělo má počátek a konec. Ale Duše?

Ta je věčná. Živá. Je to něco, co nikdy čert - ďábel nebude mít. Schází mu. Proto podlézá a nabízí cokoli, aby ji získal. A podobné je to i s našimi hlasy a politiky.

Dokud je politici nemají, slibují. Podlézají stejně jako čert. Dávají koblihy, rozlévají pivo... A pak? Jen co dosáhnou svého, jsme jim u sedinky. Mají, co chtěli. Mají náš hlas. Naši Duši. Marně se pak domáháme, aby plnili, co slíbili. Jen se smějí a šklebí na nás z obrazovek stejně jako čert - ďábel s číslem 666, kterého zde na zemi a v politice zastupují.

Za války se lidé ptali: „Bože? Proč je válka? Proč jsi to dopustil?“ A dnes? „Proč nás ženeš do kouta a máš pro nás jen samé sankce a udavače kolem?“

A odpověď vždy byla a je jen jedna. „Protože to tak, mé milé a milované děti, chcete.“

Dokud budete chtít žít a být v porobě, bezmoci a obecném násilí jeden k druhému, máte to mít. Vždy si zvolíte jen toho, kdo Vám tuto Vámi chtěnou ruku podá. A tak je to i s Vaší vládou. Máte jen to, co jste si sami vybrali.

Přestali jste poslouchat své Srdce. Jiskru Mne ve Vás. Sklízíte jen to, co jste sami zaseli. Ale je zbytečné se mrskat a bičovat. Jen skrze poznání a pochopení Života můžete najít cestu zpět k Sobě. Najít, co jste kdysi dávno ztratili. Co Vám bylo výchovou a systémem úmyslně z paměti vytěsněno. Tuto cestu - právě pro Vaši svobodu v rozhodování a konání - jste si zvolili a sami vybrali. Je vaše a je jedinečná. A byste dosáhli svého cíle, museli s Vámi jít i ti, co Vám na Vaší cestě nohy podrazí. I ti, co Vás na ní, když spadnete do jejího prachu, pozvednou a opráší Vám kolena.

V pohádkách se říká: „Ta nejkratší a nejjednodušší cesta vede do pekla.“ Ale pokud se vydáte po té trnité, dlouhé a únavné, dostanete, pro svoji dokonalost a odvahu, odměnu. Stejně jako Honza svoji princeznu.

Proto nevěšte hlavu. Slyšel jsem a slyším Vaše prosby. Proto jsem Vám poslal a stále posílám jen samé Anděly. Když budete chtít, pomohou. Svoboda je ta největší cenina, co jsem do Vás vložil. Je Vaše a nikdo Vám ji nemůže vzít, pokud mu ji sami a dobrovolně, třeba svým odevzdaným hlasem, nedáte...

Mám Vás rád a miluji Vás. Jste v dokonalosti dokonalí. I když Vám mnozí - třeba Vámi volení politici - tvrdí opak. Nic víc pro Vás nemohu udělat. To můžete jen vy sami.

Vy sami.

To je Řád.

A tak to je.

Všem Vám (i sobě) držím v této době palce. Abychom vše zvládli a prošli na jedničku s hvězdičkou končícím systémem a zároveň vznikajícím systémem novým. Nezastavitelným. Nezadržitelně se rozšiřujícím. Zářícím Světlem poznání a pochopení kdo a co jsme. Odkud jsme přišli a kam můžeme jít, když budeme ze srdce chtít...

Jsem rád, že jste dočetli až sem. Děkuji.

V. Suchý

PS.: ...

Původně jsem chtěl napsat jen krátký komentář k jednomu videu na YTB. Jenže jsem psal a psal... Stále dál a dál... Šlo to tak nějak samo od sebe... Myšlenky ve slova a slova ve věty, odstavce a pak v celý dnešní článek...

Zdroj: <https://www.czechfreepress.cz/>